

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

Ἡ παρηγορία, ἡ μᾶλλον ἀποτελεσματικὴ εἰς πᾶσαν δυστυχίαν καὶ πάντα πόνον, εἶνε νὰ στρέφῃ τις τὰ ὄμματά του εἰς τοὺς δυστυχισμένους· τοῦτο τὸ φάρμακον πᾶς τις δύναται νὰ μεταχειρισθῇ. Τί συμβαίνει ὅμως εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀνθρώπων;

Ὁμοιάζομεν πάντες πρὸς ποιμνιον προβάτων εὐθύμως νελομένων ἐν λειμῶνι, ἐνῶ συγχρόνως ἐν μέσῳ αὐτῶν ὁ σφαγεὺς διὰ τοῦ βλέμματός του ποιεῖται τὴν ἐκλογὴν. Ἀγνοοῦμεν ἐν τῇ εὐτυχίᾳ ὅποιαν καταστροφὴν παρασκευάζει ἡμῖν τὸ πεπωμένον, ἀσθενείας, καταδιώσεις, συμφορὰς, ἀκρωτηριάσεις, τυφλότητα, μανίαν κτλ.

Πᾶν ὅτι ζητοῦμεν νὰ δράζωμεν ἀντίσταται· τὸ πᾶν ἔχει τὴν ἐχθραϊκὴν αὐτοῦ θέλησιν, ἣν πρέπει νὰ κατανικήσωμεν. Ἡ ἱστορία δεικνύει ἡμῖν πολέμους καὶ πανουργίας. Τὰ ἔτη τῆς εἰρήνης εἶνε μικραὶ ἀναχωαί, ἀπαξ κατὰ τύχην συμβαίνουσαι. Οὕτω καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε διαρκῆς μάχη, οὐχὶ μόνον κατὰ κακῶν ἀφηρημένων, οἷα τὰ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀνίας, ἀλλὰ μάχη κατ' ἄλλων ἀνθρώπων. Παντοῦ συναντᾷ τις ἀντίπαλον. Ὁ βίος ἐστὶ πόλεμος ἄνευ ἀναχωχῆς, καὶ ἀποθνήσκωμεν ἔχοντες τὰ ὄπλα ἀνὰ χεῖρας. (Schopenhauer.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ τίνος συνεκροτήθη ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς Σορβόννης ἐν Παρισίῳ γενικὴ συνεδρίασις τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρίας κατὰ τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ. Τῆς συνεδρίασεως ταύτης προήδρευεν ὁ Bouley, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου. Ἡ Ἑταιρία αὕτη, ἰδρυθεῖσα παρὰ τινος ἀρχαίου στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, τοῦ Decroix, ἀριθμεῖ ἤδη ὑπὲρ τοὺς χιλίους Ἑταίρους, οὐκ ὀλίγους δὲ προσηλύτους· κατόρθωσε, καὶ μικρὰ δὲν εἶνε τὰ παρ' αὐτῆς μέγχευ τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα. Ἐχει προσέτι ἰδίαν ἐφημερίδα, κατὰ μῆνα ἐκδιδομένην, ἐν ἣ καταχωρίζονται ἄρθρα καὶ ἐκθέσεις ἀποκαλύπτουσαι καὶ βεβαιούσαι τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ. Ἄλλ' ὡς ἐν παντὶ, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἄλλῳ ἀγαθῇ προθέσει τῆς Ἑταιρίας, ἡ ὑπερβολὴ παρεσιέφρησεν.

Ἡ ἀντικαπνιστικὴ ἐφημερίς κατεχώρισεν ἄρθρον ἐν τινι τῶν τελευταίων ἀριθμῶν αὐτῆς, δι' οὗ ζητεῖ νὰ υποστηρίξῃ ὅτι οἱ καπνίζοντες ἀποδεικνύουσιν ὅτι «ἀνήκουσιν εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἐκφυλισθέντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς ἐξέρχονται οἱ »τυχοδιωκταί, οἱ κλέπται, οἱ λωποδύται, οἱ »παρχαράκατοι, οἱ κιδνηλοποιοὶ, οἱ φονεῖς, οἱ »ντες ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τόσῳ ἐξογκοῦσι τὸ »κῶμα τῆς ἐγγληματικότητος καὶ ἐμποιοῦσι τὴν »φρίκην διὰ τῆς ἀφηγήσεως τῶν κακουργημάτων αὐτῶν». Μία τῶν συνεταίρων δὲ, ἡ κ. Sallez, ἔγραψε καὶ πείρημα μακρὸν, ἐν ᾧ παρίσταται κόρη παραπνοουμένη ὅτι ἐν χορῷ κατέλιπεν αὐτὴν μό-

νην ὁ μνηστήρ αὐτῆς, ὅπως μεταβῆ εἰς ἄλλο δωμάτιον ἵνα καπνίσῃ. Βεβαίως ὑπερβολαὶ εἶνε αἱ τοιαῦται κατηγορίαι κατὰ τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ· ἀλλ' οὐχ ἦτον εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ μακρὰ καὶ πρὸ πάντων ἡ μεγάλη χρῆσις αὐτοῦ φέρει ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα κατὰ τῆς ὑγείας ἐν γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα κατὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, εἰς οὗ τὴν ἐξασθέντην οὐκ ὀλίγον συντελεῖ.

Ἐδημοσιεύθη πρὸ τίνος ἐν Λονδίῳ ἔθελσις περὶ τῶν ὑπὸ τῆς πείνης ἀποθανόντων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸ ἔτος 1880. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχῶν, ὧν τὸν θάνατον προῦξήνησαν αἱ στερήσεις, ἀνέρχεται ἐν συνόλῳ εἰς 101 πρόσωπα, ἐξ ὧν τὰ 55 μὲν εἰσὶν ἄνδρες, τὰ δὲ 46 γυναῖκες.

Ὁ ἱατρὸς Τάννερ, ὁ εἰς τὴν τεσσαρακονθήμερον νηστείαν ὑποβλήθει, εὕρισκε μισητάς. Ἐδησῆς τις ἐκ Χιιάγου ἀγγέλλει ὅτι καὶ ἄλλοις, ὁ κ. John Griscom, ἤρχισεν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν νηστείαν, ἣν προτίθεται νὰ παρατείνῃ ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἡμέρας. Περιφρουρεῖται δὲ ὑπὸ ἱατρῶν, καὶ διακηρύττει ὅτι τὴν νηστείαν ἀνέλαθεν ἐπὶ ἐπιστημονικῷ σκοπῷ.

Ἐν Ἑυρώπῃ ἡ μανία τῆς στατιστικῆς ἐφθασε νὰ ἐπεκταθῇ καὶ μέχρι τῶν φωσφορῶν, ἐξ ὧν ὑπελογίσθη ὅτι δαπανῶνται καθ' ἑκάστην περὶ τὰ 2 δισεκατομμύρια. Πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται 400,000 κυβ.μέτρα ξύλου καὶ 210,000 χιλιογ. φωσφορικῆς ὕλης. Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι εἰς προστριθὴν ἐνὸς φωσφορῶν ὅπως ἀνάψῃ ἀπαιτεῖται ἐν δευτερόλεπτον τῆς ὥρας, (καὶ ὑπάρχουσι πολλὰ τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσι πολὺ πλεῖστον καὶ οὔτε κἂν ἀνάπτουσιν), ὁ χρόνος τὸν ὅποιον οἱ κάτοικοι τῆς Ἑυρώπης δαπανῶσιν εἰς προστριθὴν φωσφορῶν, θέλει συμποσωθῆ εἰς 550,000 ὥρας καθ' ἑκάστην, ἢ, ἄλλως, εἰς αὐτῆς κάτοικος ὅπως ἀνάψῃ ὅσα φωσφορὰ καταναλίσκει ἐπὶ μίαν ἡμέραν ὅλη ἡ Ἑυρώπη, θὰ χραισθῇ 550,000 ὥρας, ὅπερ ἴσодυναμεῖ πρὸς 22,916 ἡμέρας, ἢ 63 ἔτη.

Τὴν ἀκόλουθον συγκινητικὴν πρᾶξιν μαρτυροῦσαν περὶ τῆς νοημοσύνης καὶ ἀγαθότητος τοῦ κυνός, εὕρισκόμεν ἐν τινι γαλλικῇ ἐφημερίδι. Ἀμαξηγὸς τις ἱστάμενος ὀρθὸς ἐντὸς τοῦ ἀμαξίου αὐτοῦ, συρμένον ὑφ' ἐνὸς ἵππου καὶ ἀκολουθουμένου ὑφ' ἑτέρου τυφλοῦ, διήρχετο τὴν γέφυραν τῆς Ροτόνδης. Εὐρεθείς δὲ πλησίον σωροῦ ἄμμου καὶ θελήσας νὰ στρέψῃ τὸ ἀμαξίον χωρὶς νὰ καταβῆ, ἀνέστρεψεν αὐτὸ διὰ τῆς ἀπερισκέψου ταύτης κινήσεως καὶ ἐξώθησεν εἰς τὸν ποταμὸν, ἔνθα ἵπποι καὶ ἀμαξία κατεποντίστησαν. Ὁ ἀμαξηγὸς ἐν τούτοις κατόρθωσε νὰ πηδήσῃ ἐπὶ τῆς γεφύρας.

Ὁ τυφλὸς ἵππος ἀνεφάνη μετ' ὀλίγον, κοπέντων τῶν συνδεόντων αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀμαξίου λωρίων, πλὴν τὸ δύσμοιρον ζῶον, μὴ δυνάμενον νὰ διευθύνῃ ἑαυτὸ, περιεδιείτο ἐντὸς τοῦ ποτα-